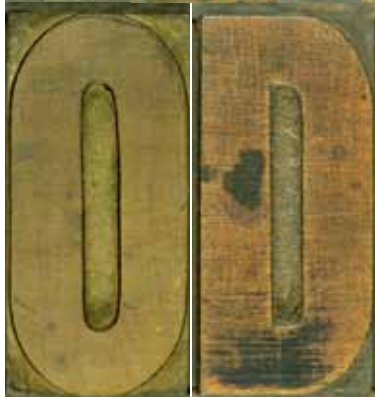

Ivica Pinjuh
Bimbo

Ivica Pinjuh - Bimbo

**TRIPTIH OD
ŽIVOG KREČA**

NAŠ

BI TE NOĆI...

*(ova pjesma je hit u Saudijskoj Arabiji
već nekoliko godina)*

NAŠ SEKS BI TE NOĆI BIO PUNO BOLJI

JA BIH BIO SREBRO
TI BI BILA ZLATO

NAŠ SEKS BI TE NOĆI BIO PUNO BOLJI

DA NISMO BILI PUNI SMEĆA
KADA SU TIJELA VREĆA

NAŠI POLJUPCI SU BILI DODIRI BARSKIH MUŠICA
SA VRHOVIMA PRAZNIH BOCA

NAŠI POKRETI SU BILI POKRETI MARIONETA
U LUTKARSKOM KAZALIŠTU

NAŠI DODIRI BESKRAJNO NESPRETNi

NAŠ SEX BI TE NOĆI BIO PUNO BOLJI...

JA SAM BIO SLOMLJENO REBRO
TI SI BILA BLATO

IVICA PINJUH „Bimbo“ Sarajevo 29.07.2008

SVADBA ZA PAPIRE
NA OBALI
RUE FLORRISSANT

(Posvećeno ljudima iz Trijaspore)

Za ovu priredbu bračnog ugovora bilo je potrebno:
1 žena iz Srednje Bosne od 82 kg, 182 cm visine,
1 muškarac iz donje Italije, 175 visok i težak 95 kg,
dva svjedoka (jedan ženski od 56 kg i 170 cm i
jedan muški 182 cm visok, a težak 79 kg),
jeftino crveno vino sa Sicilije od 12 stupnjeva
(4 boce),
jedan pendrek mortadele(1,2 kg),
bijeli luk(4 režnja),
„Eva“ sardine sa povrćem iz pokojne SFRJ (poklon
od svjedoka),
dvije ruže od 4 švicarska franka (ukupno 8 CHF)
jedan stol, četiri stolice,
crveno bijeli stolnjak na kockice,
oznojeni konobar, imigrant arapskog porijekla,
nekoliko formulara,
ironija života i tuga prognanika,
stid neutralnog muškog svjedoka,
trijumf savjetodavca (ženskog svjedoka),
jedna lijepa i ugodna ljetna večer,
mirna kafana u ulici rue Florrissant,
auta koja su prolazila tamo – amo,
pokoji kasni prolaznik,
vjetar koji je prolazio kroz krošnje...

Sarajevo, 31.07.2008.

DAN NEZAVISNOSTI 01.08.2008.

(svima onima koji se osjećaju neovisno)

Odлучili smo da praznik naše islamske države Švicarske
proslavimo dan ranije 31.07. 2008.,
radi vikenda

Za našu zemlju arapski mudraci su rekli:
„Nigdje manje muslimana, a više islama“

Diplomatski kor je djelovao kao naštiman hor,
a konobari su bili veoma ljubazni

Valcer leptir mašni i večernjih toaleta
vrt Zemaljskog muzeja pretvarao je u fontanu želja
naš hedonizam i vjera u Boga nisu smetali jedno drugom

Čak ni smrt nekolicine uglednika nacističke SDA,
niti hapšenje Karadžića,
nisu mogle pomutiti prazničnu radost – čak naprotiv

Kada smo se vratili kući, čitali smo poeziju i vodili ljubav
za vikend ionako ne idemo nigdje.

Srećan Vam praznik gospođo Dell Ponte!!!!

KRAĐA BLAGA

(braniteljima Bosne i Hercegovine)

Vidjela sam jutros u Oslobođenju,
jer je u našoj kući tata zabranio čitanje nacionalističkog
Avaza,
sličicu jednog mladića,
kome je pripremljen pogreb za četvrtak
31 srpanj 2008,
iako je ubijen 9 oktobra 1992.

Možda je njegova sličica upravo ono
što su duplerice Playboya
za dječake iz moje ulice,

Možda je njegova ekshumacija ratni poklič
onom koji ga je proglasio šehidom,
a da on nije ni znao značenje te riječi.

Iako sam tinejdžerka smatram da ima ljepše lice
od Toma Cruza
i kada porastem voljela bih da mi on bude momak...
u stvari... baš serem

(braniteljima Hrvatske i Bosne i Hercegovine)

Oluja je te noći lomila drveće kao u Šekspirovoj
„Buri“
otrovni bršljan je pokidan darom vjetra
valovi su lomili kosti

Oluja te noći nije bjesnila
to je bio skladan akord
savršen balans tankočutnih glazbenika

Oluja sa usana Josipe Lisac
Oluja iz grla Zdenke Kovačiček
pocijepane gačice Tereze Kesovije
bile su prateći vokali nebeskom horu

A tamo na Velebitu brundao je ostarjeli medo
Plitvice su oprale rane
Kumrovcem je tekla bevanda i loza

Ja sam te noći bio u Sarajevu
okretao sam telefon i više puta pitao ljekare hoće li
uspjeti spasiti moga druga Karima

Volio bih da je Karim sada sa mnom
da jedemo kljukušu
i pijuckamo sarajevsku pivu

Sarajevo 04.04.2008

Da li nam **MOZAK** danas bolje **RADI**?

Da li nam danas 06.08.2008. godine mozak
bolje radi nego jučer?

Da li nam danas mozak bolje radi nego
06.08. 1945. godine?

Da li nam danas mozak bolje radi nego
06.08.1992 godine?

Da li nam mozak bolje radi na zrnju graška ili
u susretu sa novom gastronomskom modom?

Da li je naš mozak nahranjeniji kvalitetnijim
sadržajima od mozga isposnika?

Da li ste probali salatu Nagasaki?

Recept je jednostavan:

Kilogram radioaktivne riže i frutti di mare.

Malo se prodinsta i služi sa ohlađenim
bijelim vinom.

Da li nam mozak danas bolje radi?

Ivica Pinjuh Bimbo 06.08.2008.

Neki veoma ozbiljni ljudi kažu da je kada mjesto

bluda i stida

Neki znanstvenici tvrde da je to veoma važan topos
pojma higijena

Ja do sada nisam razmišljao o faimenonu kade
večeras ću to pokušati

Historija kaže da se prvi put susrećemo sa kadama u
drevnoj Kadakiji
kada je imperator Higienikus naredio disciplinikus
a bez disciplinikus nema Higienikus

Matematičari sa Kadakije kažu da su najljepše
kolijevke za djecu napravljene od kade,
prečki sa šarenim drvenim kuglama,
te da umjesto vode,
treba staviti zlatno runo,
za dječju guzu.

Fotografi Playboya su od prvog do posljednjeg broja
u kadama
snimili 987654321 fotografiju u boji i niti jednu
crno - bijelu

Superman je izjavio za SPACE JOURNAL:
„Najljepše je spavati u kadama punim
zelenokristalnog kriptonita“

Neke izbjeglice iz dobre i nažalost bivše Jugoslavije
u kadama su kiselili kupus kako bi pravili sarmu za
29. novembar,
Božić, Bajram, Novu Godinu i Prvi maj

Domaći političari smatraju da će dobiti
više glasova ako kažu za medije da imaju
tuš, kadu, jacuzzi

Ja svoju kadu ne zovem nikako drugačije nego kada

(07.08.2008)

KNJIŽEVNOST

Rekli su da si obećana zemlja
u kojoj jezik postaje ono što bi trebao da bude

Stariji profesori književnosti
smatraju da je književnost
akumulator povijesti, sociuma, aritmetike, religije,
stila, mode, kriminalističkog zapleta, epske sudbine
i lirske neovisnosti...

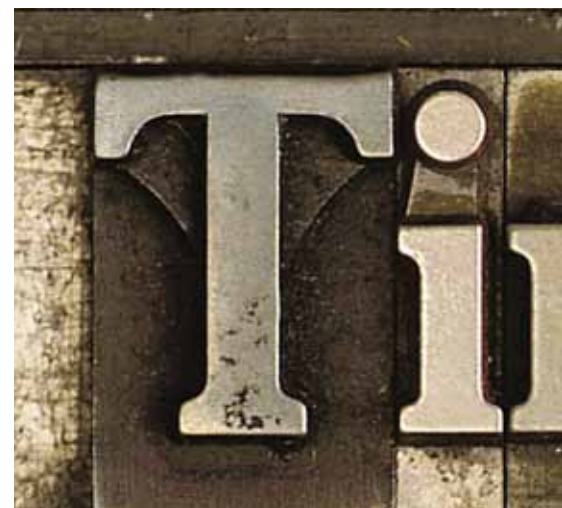
Knjiga o književnosti
ne misli ništa
iako u sebi nosi
sintaksičke, semantičke, stilističke ...
potencijale

Književnost zna jako puno o karakterima
iako ne studira psihologiju

Da biste bili spisatelj ne morate biti slijepi kao
Homer,
pijanac kao Hemingvej,
kurvar kao stari Henk,
poltron kao većina onih koji pišu za cara, partiju,
naciju, vožda,
ne morate biti
šupak ,
kokuz,
kreten.

Da biste bili pisac potrebno je da nešto napišete
i date to date na prosudbu našoj aksiološkoj
komisiji.

Ako oni kažu da ste veliki književnik, onda je to
garant tako!

Tajna broja **PETNAEST** (na engleskom fffiiiffftttttiiiiinnnn)

(onima koji vole numerologiju)

Kada pišam to je poezija
Kada serem to je drama
Kada kenjam to je epika
Kada se olakšavam to je slepstik
Kada šurlam to je Vivaldi
Kada imam proljev to je loša predstava
Kada se preseravam to je neki psihički krimić
Kada mislim da serem to je neki filozofski triler
Kada nadopišavam to je kao glazbena numera sa
bruku krajeva
Kada piškiliškim to je dječja poezija
Kada šaram po hali to je rock and roll
Kada sevdišem se sredit u klonji to je sevdah sa
primjesama ironije i loma postmoderne
Kada sam se jednom posrao trinaest puta isti dan
shvatio sam da se radi o kroničnom romanu sa
trinaest epizoda koje se sve dešavaju u trinaest kuća
udaljenih jedna od druge trinaest nautičkih milja
Kada njamke to je nešto kao regionalna
kinematografija
Kada šampi to je jedan potpuno novi žanr
urino - estetika

Ti, ja i Leopard

(tipična sarajevska Family)

Ti si bila sva simbolična
ja sam bio veoma sarkastičan
Leopard je ležao na podu i glumio jamboliju

Ti si bila sva harmonična
ja sam bio bučan
Leopard je pijuckao viski sa stola u dnevnoj sobi

Ti si bila sva nostalgična
ja sam bio prorok (prekognističar)
Leopard je upalio televizor

Ti si bila sva seksi
ja sam slomio nogu
Leopard je opet psovao spikera iz onog Tv Dnevnika

Ti si bila sva prozračna
ja sam bio mutan
Leopard je sarajevskom pivom polivao televizor

Ti si bila sva pohotna
ja sam ga izdrkao prošle hefte
Leopard je komšiji Muhamedu rekao da će voditi
njegovu djecu
u zoološki vrt da jedu lavove koji jedu malu djecu

Ti si bila na moru
ja sam vidio sliku Prokoškog u „Oslobođenju“
Leopard je otišao do Sene u granap da vrati prazne
flaše

U našem Hotelu je dozvoljeno:

1. štipkati liftgerlku za dupe
2. dirat konobara za čunu, dok ne shvati
da vas zaljeva za vrat
3. zlost kišobranom igrača golfa, koji se vraća sa
igrališta preko puta našeg bazena sa krokodilima,
jer je preksinoć u kazinu našeg objekta ujeo kobru,
dok je izvodila trbušni ples za danskog ambasadora
koji je naš gost već četrnaest godina odkako je
morao napustiti domovinu zbog salmonele koja je
odnijela 28 456 000 stanovnika te nekada divne i
slavne zemlje, koja je znala reći ne imperijalističkom
Islandu i škotskom viskiju kojeg u našoj Viski –
sevdah taverni ima u nemilice količinama
4. puštati neugodan miris iz guze za vrijeme
posjećivanja naših taoleta koji su popločani Vinas
pločicama
5. uzeti biftek sa stola drugog gosta ako se dokaže
da nije platio porez za tekuću godinu bez obzira što
to jutro doručkuje u pidžami
6. ošamariti recepcionera jer se prije osamnaest
godina izgalamio na retardiranu susjetku
7. čitati sve novine osim nacističkog „Avaza“
8. štovati sve praznike osim nekih *(nije precizirano)*
9. prskati cvijeće i drveće vodenim pištoljima
10. voljeti se, družiti se, guziti se i roštiljati
11. dolaziti u trenerkama na striptiz

12. povest nanu u teretanu

13. skočiti u bazen nako *(krokodilima ionako ispadaju
zubi a veterinara nam je ujeo njegov osobni pas tako
da je na bolovanju koje upravu košta jednu diskretnu
sumu novca)*

14. svašta

Uprava Hotela „Madrac, kondom i dobro zdravlje“

OPET SAM SE

Opet sam se pitao
i! tako 180 puta radi

Motorike

Dinamike

Hipnotike

Ritmike

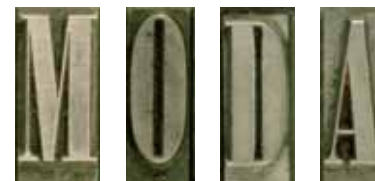
Intonacije

Modulacije

Stilizacije

Ova pjesmica
liči na haljinicu
na minjak
Teoretičnjak
za edukaciju literarne
Dojenčadi

10.08.2008

Moda je veoma moderna
ponekad diskretno postmoderna
Moda je posvećena voda snobova
Moda je snoviđenje robova

O modi su pisali Rolan Bart i novinarke ženskih
časopisa.

To je semiotički sistem skrojen od krpica,
kolaž konca, postave i tkanine,
pantalone, košulje, haljine.

Moda je prisutna svugdje, osim na nudističkoj plaži,
gdje najbolji kroj predstavlja kurac moj.
Kad manekenka gazi pista podrhtava i klitoris vlaži.
Moda je proleterski znoj.

Fotoaparati vole modu
Kamere se planuju i rakursaju pa odu
Tkanje se pori po tajnom kodu
Nakon revije kreator i manekenke se valjaju po podu
Dok Mostarac pita sponzorušu: jesi bila na FEŠNVIKA?

Kurs plesa za polaznika kursa feudalnog islama i šehide u prolazu

Sve oko vas je air brush,
čisti impresionizam,
sjene i tufnice,
razmazani akvarel kroz koji potok žubori

Sve oko vas je pejzaž
gledan kroz mutno staklo,
pruga koja skakuće po oknu kupea,
odsajaj mjeseca u lokvi tinejdžerske krvi pored
tramvajskih šina,
feredža od sperme na licu devetogodišnjeg dječaka
iz predgrađa Sarajeva
krkanski balkanski koktel sa krvavim šlagom u
restoranu
crnogorskog profitera sa tromede

Triptih od živog kreča
Tri predsednika
Tri vere
Tri nacije

12.08.2008.

Isturenom nogom gasiš fknutu cigaretu.
Guza od kaučuka omekšava prazan prostor oko tebe.
Filozofija egzistencijalizma ti ne može naškoditi.
Lakoća pokreta je tvoj azil od izama

Dvadeseto stoljeće blijedi.
Plesnjaci su nestali.
Kolektivni trans novih plemena i elektronska glazba
bolje idu uz bobe, speed i šmrku

Ti i ja smo stari za orgije.
Nekadašnji liberali postali su hamali.
Gusle, gange i šargije
skladno kolju našu djecu
halali, halali, halali.

Turbo estetika
čobanska je etika,
ne može nam pomoć
ni američka protetika

12.08.2008

MALA OPERA: **„Trideset srebrenjaka“**

Je li vrijedilo toliko?
Je li bilo za cekera i pijace?
Da li je tvoja izdaja donijela tvojoj obitelji spokoj?
Da li danas djeca nose tvoje ime?

Što bi dao da te bar jedan dan ne spomene niko?
Što bi dao da te ne zovu bijedniče?
Vjerojatno voliš reći kako je On to sredio,
da i antagonista ima podjednako važnu rolu.

Ova mala opera osta nekako nedovršena...
(ovo su tri patetične točkice)

KRITIČKI LEKSIKON

(posvećeno znacima navoda)

Super!

Pravo je fino.

Mašala!

Jebo te!

Ovo kurcu ne valja.

Mada u segmentima!?

Sve je to tako difuzno.

Onaj sfumato mu je bio aaahhh...

U pizdu materinu ko me dovede ođe.

Ubilo se za rebaraca.

Fantazmagorično.

Bolje da smo ovde na suhom dva sata bili,

nego da smo prodavali košpe ispred kina.

Plaho mi se svidio zaplet, a i fino je bilo.

On mi je super a ona je baš bezzezze

Šteta što nije u koloru.

Đe je hala?

Ružit će me babo.

A kako se zove onaj šarfer?

Najbolji su naši domaći animirani!

Znam ja onog režisera.

Čije je ono sto eura ispalo?

SOLŽENJICIN

Nisam te nešto mnogo čitao.
Vidim da su te lijepo posthumno pripazili.
Ne znam da li si gledao ovih dana na tv – u
da Ostenija plamti i da je Paris Hilton odlučila
da promijeni naziv svog restorana za koji još nije
smislila ime.

U supermarketima balkanskog krmetnjaka loče se
vodka Jeljcin,
Rusija je pobijedila na Euroviziji,
širom Kine škropi voda sa Olimpa,
umro je veliki čovjek Mate Parlov,
u Bosni bila Mia Farouuuwww.

Meni došla Ješa iz Amerike i nije donijela ništa.
Mislim na jednu djevojku koja ima sina.
Svaku noć smo kod Bize,
kao djeca smo igrali čize – blize.

Davide volio bih da sam kamen u tvojoj prački,
da i ja jednom Golijatu nanese bol.
Ostani borac protiv imperijalizma, nacionalizma,
komunizma
i fašizma.

Davide tvoja zvijezda me štiti,
tvoja hrabrost zadivljuje,
tvoja krv me održava,
tvoj ples očarava.

Volio bih da mi kažeš kako ti se sviđaju literarne i
filmske adaptacije
naracije o tebi.
Volio bih da mi kažeš što misliš
o onima koji te veličaju a sami čine zlo.

Davide neka svijetli tvoja zvijezda.
Budi vodič pastiru u pustinji,
budi sjenka nad Isusovom kolijevkom,
budi šapat kozmosa i drhtaj djevojke koja upravo
gubi nevinost.

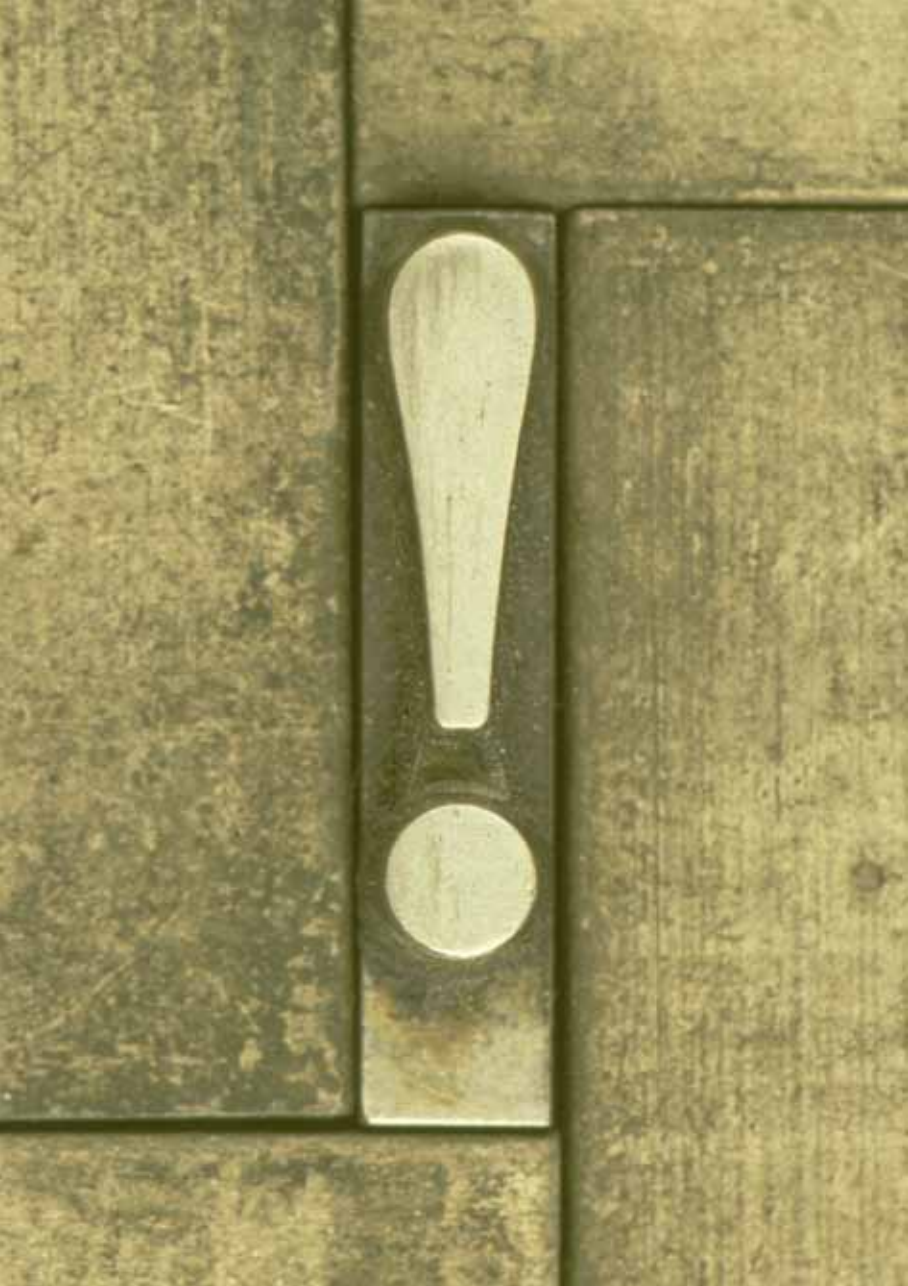
Na KAMILAMA smo JAHALI

Tatina fotografija sa bliskog Istoka
govorila je pripovijest o Lorensu od Arabije.
Majčina trpeza mirisala je na kokos
i podsjećala na milion ukusnih zalogaja.

Skenderijom je još pržio dvospratni Londonac.
Sjedio sam na gornjoj galeriji i prolazio kroz krošnje
platana.
U džepu mi je bila kutija „Camela“ bez filtera
i osmijeh Jamesa Deana.

U „Trasi“ su opet svirali „Albatrosi“,
Grbavica dva je bila kraj našeg golobradog svijeta.
Kiza je pomahnitao za Nanom,
Tala drka na času jezika i književnosti.

Ja sam u šljiviku iza škole
naučio da čuna ne služi samo za šanjepi.
Ja sam kasno shvatio
da je svijet pun gada.

Počela je FEŠTA

Mrmonjidi ne izlaze iz moga televizora već dvadeset godina.
Strvinari i žrtve pokušavaju dati odgovor na to što im se desilo.
Ubiju tako tri stotine hiljada ljudi,
pa se onda izvinjavaju.

Da bih im objasnio što je to kauzalitet obično kažem:
nacionalizam je uzrok,
genocid posljedica.
A onda ispiraći mozga sopstvenog naroda
ližu krv sa četničkog noža.

Njihov je koitus bolan
koitus za tri krvava čmara,
grupni seks u kome se ne zna čiji je u čijoj,
balkanski krmetnjak od četničko ustaško balijskog gnoja

Triptih od živog kreča
Tri predsednika
Tri vere
Tri nacije
Profano trojstvo:
Očuh
Kopile
Zadah zla

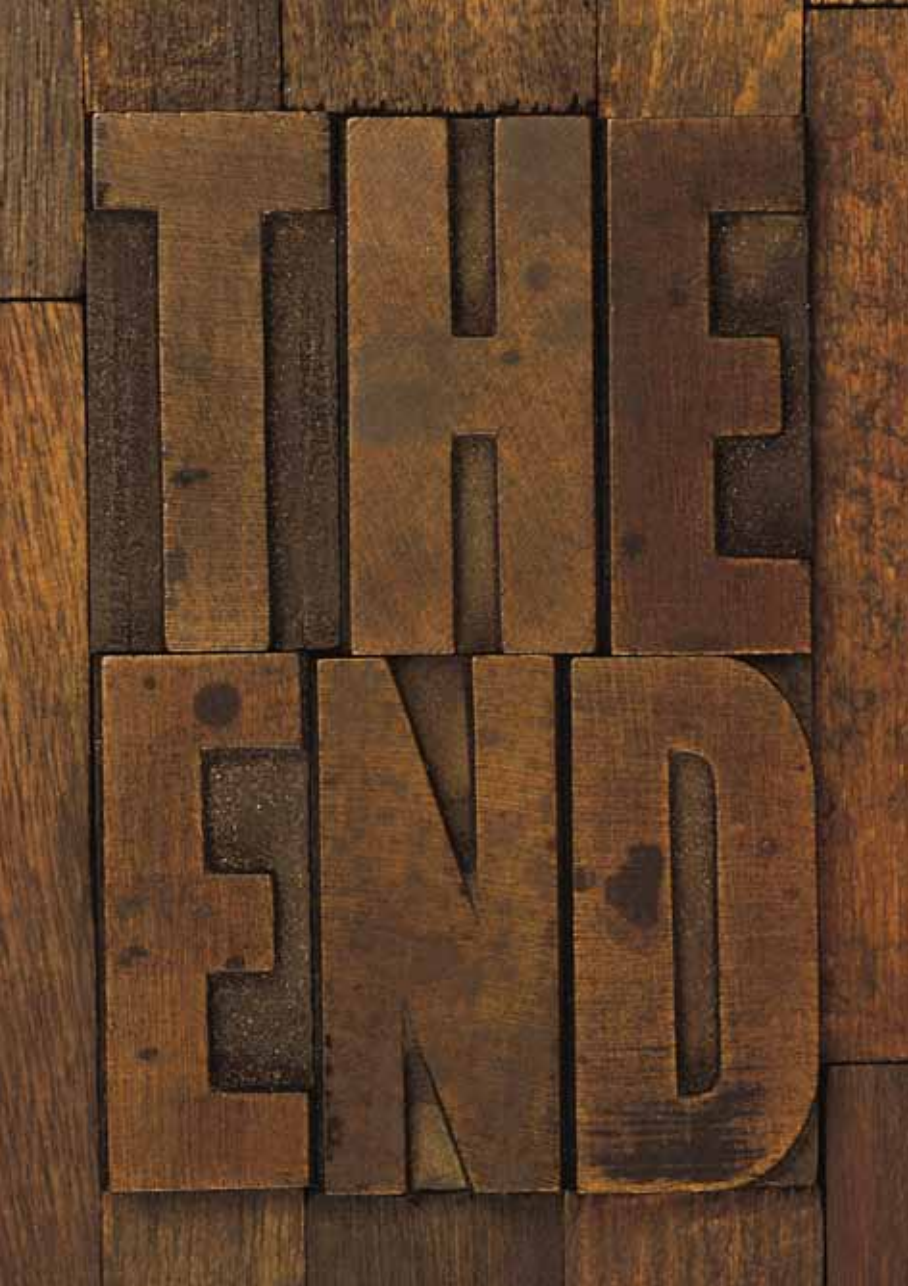
VALJDA ĆU JEDNOM MOĆI NAPISATI ISTU PRIČU NA HILJADU NAČINA

Kažu da šarm i talent,
smisao za humor,
inteligencija
i dobra sintaksa
proizvode smisao.

Sinonim za „Stilske vježbe“
su glumačke vratolomije.
Herbarij je rječnik
za osušene flore,
spomenar znanstvenika
i sahara emocija napaljene jumferice

Kažu da je olovka
moćnija od topova.
Znam da je olovka
moćnija od milion statista
i budžeta od milijardu dolara.

U potrazi za pravom riječi
zalutali smo u Peručicu varijanti,
oblikovali smo događaje, aktere, motive.
Scenarij se pretvarao u novelu, libreto, sinopsis.

Može li slovo biti TULIPAN?

Kolovoz je usred augusta bio klizak,
a zrak je mirisao na pokislu lavandu.

Vraćali smo se sa izleta.

Kada smo bili blizu naše kuće,
ugledali smo tulipane kojih jučer nije bilo.

Misterija je ispunila putanju od oka do cvijeta.

Jedan tulipan je ličio na slovo davno zaboravljenog
jezika.

Ovaj triler je postajao sve uzbudljiviji,
zatim je došlo do retardacije u radnji,
prazan hod psiho – analitičkog krimića
doveo je do impotencije akcije.

Kirurg za naraciju je odmah zatim ubacio
par veoma duhovitih rješenja
kako bi recipijent zadovoljio Žudnju
za pripovjednim Orgazmom.

Odjednom se pojavilo
The End,
kao da mi ne znamo,
da je to Kraj.

KRIZA

četrdesetih

Kriza četrdesetih i duševna bol u predjelu bedara su tražile od mene da se suočim sa samim sobom.

Sve je to u početku ličilo na neki kurs sektaškog nihilizma.

Prostata, živci, ganglije,
Četnici, ustaše, balije,
Seljaci, primitivci, kreteni.

Agresija praćena digresijom
me zatekla u 35 godini.

Na moj rođendan 28.05.1992. godine,
neki Young boy mi je razvlačio mozak.

Neki dan mi je jedan duhovit momak rekao,
da će se i slučajno ugazivanje noge u govno,
od sada na bosnaskohercegovačkim sudovima
tretirati kao analni seks.

Davno sam imao GRIŽNJU SAVJESTI

Postoje stvari koje govoriš samo prijateljima,
koje poznaješ dugo godina.

Igor me podsjetio na one uredne mladiće,
koji su i u farmerkama imali bar koju milju para.

Iso me podsjetio na naš mali Jasenovac,
obdanište Jelene Vitas,
sa Skenderije,
Brunklina našeg djetinjstva.

Nina me podsjeća na njenog tatu.
Popio sam sve vrste viskija.
Marllboro je definitivno ženska cigareta.
ORUŽANA BORBA PROTIV PAPANLUKA
NAŠ JE SVETI CILJ.

Medovača i guzovača su u teškoj suprotnosti
na semiotičkom četverokutu
naše plaho surove realnosti
ORUŽANA BORBA PROTIV SELJAKLUKA
NAŠA JE SVETA ZADAĆA

Ekologija je pridružena članica Ujedinjenih Nacija.
Jebem im narod, plitku folkloristiku, mitove,
arhetipove, sapunice, tipologije,
etikete, epolette, epiderm,
piramide i
Sotoninu riječ
Laž.

ISUSE
nisam smio
ući u ženski
WC

I to se fakat tako i pokazalo

SAVJETI

MLADIM POETAMA

Dajte svoje pjesme iz Spomenara
aksiološkoj komisiji na prosudbu.
Emotivna nezrelost će ih učiniti
Lektirom Neukih.

POLITIKIN ZABAVNIK

Nana iz Istočne Bosne silovala pravoslavnog
Trefendiju.

Silovana Bošnjakinja priznala Genocid nad
muževljevim tozoidima,
jer je tijekom agresije uzimala Hapove
i vikala:

U ME

U ME

GUTAM PRAŠKE

IMAM VAŠKE

I PLEMENTU POMOĆ SA SVIH STRANA
NA DIPLOMATSKOM NIVOU

A U REALIZACIJI JE BILO MALO HRKLJUŠA

Da li ste vidjeli našeg ABORTA?

Vjerojatno je skliznuo na pod
rekla je Šerifa akušerka,
kojoj je ovo tisućiti put da joj
Abort odleti niz ordinaciju.

Profesor Adolf se samo nakašljao,
do penzije mu je ostalo još sedam godina, pet
mjeseci i devet dana.

Tinejdžerka na stolu je jecala.
Njen otac joj je stiskao ruku u znak podrške,
a u drugoj grčevito gužvao 500 Eura za Adolfa.

Rimsko carstvo se obnavlja i svakim danom postaje
sve veće,
likovao je spiker Dnevnika čiji apologetski program
gledaju sva tri Predsednika.

Za nekih tisuću godina,
elhamdulila unaprijed,
otplatiti ćemo dugove,
a onda će početi naš vrtoglavi uspon na grafikonu,
što će se dati i bročano predstaviti,
glasio je ekonomski izvještaj
našeg dopisnika sa pijace Markale.

Abort je klizio po podu,
Šerifa je mahala rukama,

Adolf je junački zgrabio svoj honorar,
sa radija se čula naša himna:

„Zemljo Invalida
Zemljo piramida
Oooooo oooooo“

PEDESET PET je broj koji volim

Ako su brojevi žene,
volio bih da na moj 55 rođendan
skupim pedeset pet trofeja
Iz bivšeg života

ANELA HAKALOVIĆ,
Medina Halavac,
Marina Černjavski,
Katja Tommasseo Bissetti,
Katia Rais,
Christelle Cordonnier Segalen,
Jasna Tomić,
Claire Remercour,
Amila S,
Gro Fletebo,
Sigrid Vaes,
Dragana A,
Donatela D,
Andrian NZ,
Emela F,
Elmedina P,
Chantal S,
Alisa D,
Nina iz komšiluka,
Joyceline sa Trinidadada,
Azra F,
Sonja G,

Vesna Š,
 Terry Callahan
 MarjattaM,
 Sanja iz Beograda,
 Selenia iz Beograda,
 Nepoznata u vozu iz Zagreba,
 Anelies P,
 Irmela B,
 Zina iz Ljubljane,
 Sinae G,
 Mirsada I,
 Aida R,
 Lejla B,
 Senada B,
 Ana sa Korčule,
 Biljana sa Hvara,
 Barbara sa Mljeta,
 Svjetlana M,
 Nevena S,
 Aida D,
 Stela S,
 Train girl Olympic,
 Medina iz Meke,
 Neda,
 Nela R,
 slikarka iz Skopja,
 zeničanka iz Trogira,
 galeristica iz Starog Grada sa Hvara,
 Lidija iz Lj,
 Amela,
 beograđanka sa Jahorine,

kritičarka iz Berlina,
 crnkinja sa Pakija,
 Tailandanka sa Pakija,
 Gabriela iz Ženeve,
 Marie iz Pariza,
 Brigitte iz Sevsetea,
 Katiina prijateljica iz Bejruta,
 mala Berlanka sa Mireline žurke u Parizu,
 Mimica,
 Sadžida,
 Rubina,
 Ružica,
 Nana,
 Melita,
 Verica,
 Catherine L,
 Lejla šešir,
 Lejla Amerikanka,
 Lejla Paris,
 Slavica,
 Dijana,
 Nataša,
 Saša pijaca,
 Mala sa Kozare,
 Mala iz gimnazije,
 Crnogorka sa Ali Pašinog,
 Crnogorka sa Željčinog stadiona,
 Vesna iz Zenice,
 Mala iz Pule,
 profesorica sa ekonomskog,
 doktorica,

mala kompozitorica iz Ženeve,
 Njemica iz Pule,
 banjalučanka iz Pule,
 Zinka iz Pule,
 sudijinica iz voza,
 čistačica sa medicinskog,
 ružna od Splita,
 Ana iz Niša,
 Belgijanka iz Londona,
 ljekarica Mersa,
 balerina,
 zubarka iz Brčkog,
 komšinska opereta,
 Biljana R,
 hipi hanuma iz srednje Bosne,
 lijepa Tatjana V iz Rusije,
 balerina iz Londona,
 poznanica iz Autobusa,
 blue berete,
 Abzija iz Kaknja,
 Šemsa Do,
 par stotina Parižanki,
 nekoliko Londonkinja,
 gospođa iz Bosnalijeka,
 puno onih za jednu noć,
 Amela iz Mostara,
 K iz uže Srbije,
 ona iz Arandjelovca,
 ODVRATNA IZ Bg,
 slatka koreografkinja iz Zg,
 Zubčevića što je mami cvijeće donosila,

ona sa političkih,
 ona dobra što me vazda fino poljubi pa ode,
 jedna iz Brazila što joj je ona jaranica tražila da im
 dam po
 150 riala da ih obe karam,
 jedna Njemica što je imala švister,
 divna Norvežanka Partizanka,
 jedna fantastična biciklistica,
 ona papanka iz Bihaća,
 isto papanka al' iz Zenice,
 Memina rodica iz okoline Olova,
 Renata sa Skenderije,
 ašikovao sam jednom sa jednom atletičarkom,
 jednom sam plesao sa Verom,
 sa onom iz Konjica se nisam bubnuo,
 tiho sam zasimpatisan za profesoricu estetike sa
 mog fakulteta,
 jer cijeni Ivana Fohta,
 volim i poneku riđu,
 imao sam i par odron treba,
 imao sam veoma kvalitetnu terapeutkinju mojih
 bolnih leđa,
 Violeta 1,
 Violeta 2,
 Violeta iz Parisa,
 N iz moje osnovne što se udala za mog druga,
 Bruka Amela, Ajli, Šejli i Ejli,
 brineta kratke kose s paž frizurama,
 ona iz supermarketa preko puta Careve džamije,
 više suradnica na raznim medijskim zadacima,
 više likovnih umjetnica,

više njih u Lori,
 u „Karuzu“ puno njih,
 pa se možda Sale sjeti nekih kojih se ja iz nekih
 razloga
 ne mogu prisjetit' ili me stid,
 par estradnih i televizijskih zvjerki,
 plaho puno turistkinja i onih koje bi volio da duže
 ostanu,
 stotinjak nako nabrzaka,
 nekoliko jazz pjevačica,
 nekoliko pop i rock pjevačica,
 nekoliko opernih umjetnica,
 nekolicinu političarki,
 iako se one najmanje karaju,
 da im ne zamjere birači,
 više hostesa,
 pokoja stjuardesa.

Od jedne mi se simpatije mama zvala Desa,
 a moj stari i njen Babo se dogovorili davno da će nas
 oženit.

Bilo je i par muslimanki plavih očiju,
 bilo je i raznijeh vjera i običaja,
 moguće da se potkrala i neka slijepa putnica,
 poneka pripadnica ljepšeg spola.
 Jednom umal' nisam ograjiso' s travestitom,
 u Brazilu na vrhu svijeta me timario po leđima
 rumunjski peder
 (umal' mu ruku nisam slomio)
 Jednom su me pokušali poniziti,
 Sarajevski žigolo nije šakal,
 ja sam o Komančima znao sve u prvom osnovne,

pokoju Balkankuru,
 Više Europljanki i Evropljanki,
 Više hašišarki,
 ponekad bi i konobaricu poželio,
 više ministarki
 i diplomatskih predstavnica.
 Zato me bre stalno drže pod prismotrom.
 Više direktorica muzeja suvremene umjetnosti
 (širom planete, tako da je krug istrage širi –
 ovo je zadatak za studente kriminalistike).
 Zaljubljen sam u Unu,
 Zaljubljen sam u Sanu,
 Kod Sene u Granapu se osjećam ko' da smo odrasli
 skupa.

Sarajevo taxi je najbolji na svijetu,
 više puta sam se vozio ozada
 i bilo mi je plaho fino.

Odlučio sam da se borim do kraja
 i da Ga svakoj dobro ovlaženoj Vagini
 na latinskom uvalim do Testisa.

Sažetak ove znastvene studije,
 koju sam dužan,
 rahmetli bratu Kemalu glasi:

„Moke kad se ložimo na karanje,
 ne valja trebama pričat' o bitku i biću,
 jer je to ontološka i gnoseološka fula.ba Jarane“.

I ona Beograđanka što smo se zguzili u Saraju
iznad Bentbaše,
što sam kasnije loše sintakse u buregdžinici „Bosna“
u najhajirli sokaku za stomak i crijeva na dunjaluku
pito' da mi da ona divna žena,
ista ona holivudska micaglu,
da buredžika za dvije marke i sirnice za 0.50
pheninga.

Ona sa TV Uža Srbija što sam je jebao dva put u jazz
clubu Clou,
dok je šanker Jasa blejao,
pa se ona Francuskinja žalila upravi magazina
Dawn Beat,
a ja se pravio da nisam to radio,
kasnije me vodila u haustor „Preporoda“,
pa silazio niz stepenice onaj lingvista,
pratio goste sa sijela,
pa se iznenadio da vidi kolegu komparativistu kako
guzi uz gelender, pa smo se srdačno pozdravili,
pa opet se kasnije guzili kod likovne
pored spomenika Mice Todorović
a portir nas gledao kroz prozor,
a ja ufleko koljena na bijelim farmerkama pa mi
ostalo zeleno.
To je bio ekološki čist sex.

ZA DESET GODINA ĆU BITI GUNĐALO

Moja slatka budalice,
djevojčice silikonske leksikonske guzice,
ispitaj mi analitički ove notice

Ove ritmičke akcente
i decentne harme,
tvoje silikonske sisice
neka u mojoj kajdanci napišu notni ključ

OVAJ RONDO
RITAM NOĆI I PUNOG MESECA
I GOVNO OD ZEKA

I ONA RADOST RIMOVANJA
I ONA RADOST LJETOVANJA
I ONA DOBROTA U LJUDIMA
I ONA SNAGA U MUDIMA

I ONI SILNI FESTIVALI
I KAFIĆI UŽURBANI
GDJE NA LEĐIMA ČESTO OSETIŠ
VRH GRUDANJAKA I KONTAŠ DA JE UTOKA
DIJAMETRALNO SUPROTNO PROSTOTI,
GOLOTINJI I HLADNOĆI CIJEVI

Veliki
Valcer
Veliki
Diksi

MATURSKA ZABAVA OPTIMIZMA

Danas se poezija pretvara u prozu,
mnogo je različitih žanrova,
previše boli
i poneka falsificirana mimetička suza
Previše diježe za one koji čitaju zvanične izveštaje

RITAM RITAM RITAM
RIMOVANJE
SILOVANJE
GENOCID

Znanstveni skup posvećen općem papanluku,
naučna ekspertiza posvećena
narativnoj ekspanziji od marke do kladionice

Ako vako' nastavi
za deset godina ću stvarno biti
GUNDŽALO

NADA JE NAJBOLJI LIJEK PROTIV DEPRESIJE
NOSTALGIJA JE NAJBOLJI LIJEK PROTIV
MELANKOLIJE
SEKS JE NAJBOLJI LIJEK PROTIV ONANIJE
MARIHUANA PROTIV SAMOĆE

Bijeli luk je afrodizijak među antibioticima,
rogač je mediteranska luka,
đumbir je čovječja ribica,
aloa vera je zdrava
kao čvrsta Vjera

Vitamini su ukusniji od toksina,
gimnastika je dobra u borbi protiv invaliditeta,
tvoje donje rublje je lijek protiv impotencije,
školska lektira je lijek protiv papanluka.

Tvoj osmijeh je sanatorij mome umornom tijelu,
Martel sa mentol bombonama miluje grlo,
petnaest bronhi bombona u toplom mlijeku griju
grudi.

Pšenica te posjećuje svakodnevno i kad su praznici
kefir je postao šifra jednog ratnog prijateljstva
od Drine se nikad nisam zakašljao al je zato hladna,
kada stanem do koljena u Neretvu vrati mi se ona
nevinost

Sutra je petak – DAN KARANFILA

Proljeće prepoznajem po mirisu jorgovana,
koje su mi te noći pružili da pomirišem
Mirela i Laka.

Ljeto se pojavilo u lanenim patnalonama i
japankama,
odbojke u pijesku smo igrali Nivea loptama,
što je bila donacija Nemačke vlade.

Jesen će stići u buretu rakije od dunja,
teatar surovosti će zamijeniti kazalište udobnosti,
zagrliti ću te ispod mog osobnog kišobrana
za prosječnu kinesku obitelj.

Zima će biti plodna i pahuljičasta,
skijati ćemo se u tonama najkvalitetnijeg kokaina,
poklonu našeg saveznika u borbi protiv američkog
Policajca.

Proljeće će mirisati na jorgovan,
na himber od ruža,
na ponjavu poprskanu zracima jutarnjeg sunca
na Unin pupak.

Sedamdesete su bile FANTAZMAGORIČNE

Obiteljsko stablo bilo je čvršće,
seksualna revolucija je zapala u rezoluciju,
komunjare su zauzimale mjesta heroja,
papanluk je bio dozvoljen
ali u minimalnim količinama.

Indexi su počeli svirati na bljah festivalima.
Ja sam se kanio odbrambenih vještina
i prešao u ofanzivu.
Nikotin, toksin, dioksin,
vazda su se pušile skupe gare.

Bili smo aristokrate,
bajde škola,
bajde zdravlje,
bajde more,
bajde banje,
bajde sve,
i još svi rade,
i još svi imaju para
i još Mir i Rahatluk.

A onda su upalili svjetlo u tamnom vilajetu,
donijeli nam demokratiju sa primjesama
demokracije,
skratili su demos za nekoliko stotina tisuća života
i još mi se po elektronskoj kutiji motaju.

Mislim da su se ogadili i Bogu i Narodu
i Katodnoj cijevi.

A onda su upalili svetlo u tamnom vilajetu.

NOVA PICERIJA U GRADU

Vodim te na ručak rekla je moja bivša djevojka
a danas draga prijateljica,
jedna mlada žena koju je rat zadesio sa nešto više od
dvadeset,
jedna Sarajka koja bolje govori francuski, engleski itd.
od većine univerzitetskih profesora iz tih krajeva svijeta

Ona: „Nije loša pica“.
Ja: „Baš im je fin erkondišn“.

Sa radio aparata marke Nikola Tesla
spiker je svečanim glasom tog 22.08.2008.
rekao kako je u Beogradu,
na današnji dan,
na tramvajskoj stanici,
pronađena odrubljena glava.

Da je ova picerija bila negdje drugo nego u Sarajevu,
vjerojatno bi se gosti ispovaljali.

Nekada sam studirao u Beogradu,
kojim su špacirali trolejbusi i autobusi,
vozio bih se sa veselim zajebantima, beogradskim taksistima,
jeli smo žito sa šlagom i kada neko umre i kada se neko rodi.

Ne sjećam se da se u tramvaje ulazilo kroz mesare.

REZIME

Vrijeme je da kažem nešto o sebi.
Vrijeme je da se podvuče crta
i poravnaju računi.
Prešao sam pedesetu.

Nemam ništa u svom vlasništvu,
imam gomilu uspomena,
kako dobrih, tako i loših,
više para potrošim na prostatu nego na kondome.

Smatram da ću imati snage da pobijedim
one koji nas ponižavaju već dvadeset i tri godine.

Mislim da ću doći na čelo ove male feudalne države
samo zato da bih imao bolju zdravstvenu zaštitu,
da ću biti prisiljen da budem slavni državnik
kako mi ženu ne bi silovali dok sam na poslu,
da imam diplomatsku šaru
da me ne trkeljaju na granicama.

Volio bih da sam Stari most,
da sa mene skaču
a da me ne ruše,
da uzlaze na nebo lastavice sa Neretve,
da skoknu do mora i vide ima li još zera naše obale,
a nekad je bilo tisuće kilometara
i plavo i lijepo i slano
i plovili su brodovi Jadrolinije.

Imam li pravo maštati o povratku Titovog blaga
njegovom narodu vrijednom i poštenom
i ovom okotu prokletom
gdje se u tramvaje ulazi kroz mesare

Poza

Te godine sam prvi put vidio
spuštanje na Mjesec,
zapalio nekaku čokoladu iz Amsterdama.

Slušao se Magic Bus.
U Parisu je jedna djevojka
protestirala što se više niko ne sjeća 1968.

Miss Jugoslavije se pribojavala da će klinci kao ja
bijelom magijom obaviti bludnu radnju sa njenom
fotografijom.

Bio sam zacopan u Zdenku Mađaricu,
nisam ni znao da je nacionalna manjina.

Piroška me 1968. vodila na otvaranje
prve diskoteke u komšiluku i u Jugoslaviji.

Sjedio sam na Franjinim i Bruninim motorima
i mislio da sam Elvis Prisli,
beatnik sa Skenderije,
huligan, divljak, hipik.

U Trasi su se valjda iz čista mira pobili oni sa onima
a Minka je bila naš tjelohranitelj:
„Niko ne smije dirat mog malog Ivicu“

Zima je te godine bila mašala.
Kada budem imao trinaest godina
i ja ću garant ući u pubertet
i izaći iz ovog adolescentskog doba.

Braćo Partizani

Smrtna kazna je ukinuta.
Za Genocid dobiješ maksimala deset godina,
sa dobrim ponašanjem izađeš za pet.
Pa ko ne bi rokno bar dvjesta hiljada ljudi.

Sudovi stimuliraju zločin.
Vrlina je biti zlikovac.
Plitki folklor i duboki seljakluk
univerziteti su ubogih.

Naš veliki Komandant je umro,
ako je vjerovati medijima 4 svibnja 1980.

Vraćali smo se iz Tučepa.
Kruno je puštao Zappinog Bandita iz Ilinoisa,
Tamba je punio čilam Šarifom Mazarijem
Sudo je ašikovao sa misicom,
koja na kupaći kostim oblači krznenu bundu

U Počitelju smo popili kafu,
na Lendavi smo ušli da ručamo bučni i veseli.
U kafani je bio muk.
Puna ko šipak a tišina da se zalediš.
Konobarica je plakala.
Na televizoru trka mrava.

Program prekinut.
Lica ukočena.

Pomalo smo počeli shvaćati da je Veliki Čovjek,
da je Heroj dvadesetog stoljeća
napustio ovaj svijet.
Otkazali smo narudžbu.
Kolona auta duga sto kilometara nijemo se penjala
ka Sarajevu.

Suze su mi same tekle niz lice.
Prvi put sam otišao u mjesnu zajednicu
i ponudio svoju pomoć ako bude trebalo.
Ona iz mjesne me blijedo gledala.

Vratio sam se kući i obrijao.
Stavio sam Aramis Country na lice
i pogledao oko sebe.

Na policama po stanu je bilo nekoliko stotina
muških toaletnih voda,
po podu razbacane knjige i Playboy magazini,
u ormaru hektolitri viskija i tona kubanskih cigara,
u frižideru kavijar,
u curriculumu sretno djetinjstvo i čarobna mladost,
u duši bol, praznina, tjeskoba

Danas je srijeda 05. 05. 2010.
Volio bih da se ponovo rodiš
i da mi stanuješ u komšiluku.

NAKNADNOM PROVJEROM utvrđeno je da ste vi neko drugi

Vaš život je vježbaona društvenih mehanizama.
Taoci ste Orvelove slike svijeta,
žrtve dželata gladnih moći,
pohlepnih, pohotnih, podlih.

Kakav je to Bog kome treba roblje?
Zašto je božja administracija
važnija od ravnoteže Kozmosa?

Zašto je položen život u korist ratnih profitera
na cijeni u medijskim izvještajima?
Zašto je diploma djeteta političara vrednija
od diplome djeteta siromaha?

Ako je to sve radi poena u zagrobnom životu
trebali smo se roditi sa bukagijama,
trebali su nas u kolijevci
razapeti na križ.

One naranče ispod božićnog drvca,
ono žito tek propupalo,
drveni bor i majčin blagoslov,
zar su bili Laž?

Onaj život ispod svoga neba,
na svojim obalama,
na svojim glečerima,

zar je bio laž?

Psihijatar će vam za pet stotina dolara
otkriti staru istinu da su vam za sve krivi vaši
roditelji!

MLJET ranih SEDAMDESETIH

(Zoranu Bilanu)

Ako postoji Raj,
Dante ga nije dobro opisao.

Umjesto tankoćutne svjetlosti
trebao je nacrtati
Augustinovo vino,
Aninu pršutu
i prstace položene na perisku,
jutra u Babinim kućama,
ronjenje na Meliti,
blitvu iz polja,
limun iza čatrnje,
udare talasa sa južne strane,
pitomost jezera,
pjesmu u kampu,
smijeh u Nikinoj kafani,
veslanje u drvenjaku,
poljubac ispod maslina,
spavanje sa Mungosom
sa zmijom u zubima
ispod slobodnoga neba,
kapelu za siromaha,
bestežinsko stanje Titove omladine,
nudizam koji ne ljuti Boga,
smokve i lozu,
radost bezbrižnih,
blagost mještana,
gudački kvartet u benediktinskom samostanu

iz trinaestog stoljeća,
noćno krstarenje,
kupanje u dijamantima planktona,
požar u našim mladim preponama.

DUGO VEĆ nisam bio na moru

Danas se nije ništa značajno desilo.
Sjetio sam se da ovo ljeto nisam ni zaplivaao.
Nije me strah ni valova ni vjetra,
ni mirisa joda i smilja.

Sjećam se rado onog jedrenjaka punog nudista,
kada smo gologuzi u luci šokirali none na rivi,
dok su čavrljale o reumi.

Sjećam se rado onih poljubaca,
koje sam sa mladom Norvežankom
razmjenjivao ispod borova na plaži.

Mislim ponekad na onog zeca što smo ga Rade, Mladen i ja
sa nekih 200 na sat odbacili negdje pored puta na Braču.

Sjećam se naših večera u Noni kod Brace u Komiži,
modrote i ljepote Plave špilje,
naših tuluma do zore po dalmatinskim konobama,
naših budalaština po makarskoj rivi
kada smo Martin, Besim, Vajta, Bulaja i Ja sa Spačeka
urlali:

„Danas u vašem Gradu sutra u Novom Sadu,
Mikele tvrda kita talijanski erotski u bojama“,
one ljepotice u liftu kod moje tetke u Herceg Novom,
antičke nagote Medulina i Osmina,
obiteljskih roštilja na Krku,
Vujinog ovčjeg sira iz ulja i svježine Žlahtine,

GODINA

jedne crkve u Baškoj Vodi
u kojoj smo se ljubili u sabah,
jedne diskoteke u Dubrovniku
i vođenja ljubavi sa Tery ispod zidina Starog Grada,
Katiinog zagrljaja u jezercu na Lokrumu,
Miloševog vina i loze na Biševu,
Srečkovih škarpina što iskaču iz škipa i uskaču na
tanjir,
Čistoće i bistrine Porata,
Lidijine vagine na plaži sa kaktusima,
Sofijinog pogleda u galeriji Biankini na Hvaru,
naše zaljubljenosti na Korčuli,
Dunda Vinkovog „Grka“ u Lombardi

Lova na jaglice u Podgori,
nježnog zagrljaja u Poveljima za vrijeme ručka u
Lanterni,
Zunine guze na bijelom kamenu,
Josipinog osmjeha one noći kad smo se vraćali iz Bola.

Onog zimovanja u Zelenici,
celuloidnih noći u pulskoj Areni,
morskih plodova,
suncanih jutara,

Danas se nije ništa značajno desilo.

To proljeće sam apsolvirao
i postao svjestan da sam osam godina bio uzalud
zaljubljen.

Za koji dan upoznao sam Marinu,
lijepu, nježnu, otmjenu.

Zbrisao sam u London da se malo otkinem,
Upoznao sam Ninu iz Splita.
Bila je moj mecena.
Dizi mi je cijelo ljeto svirao na uho kod Ronya.

Gledao sam Whoovce na Wembleyu,
Zepeline na Knebwortu,
jednog šarenog leptira na lijevoj dojci jedne
Francuskinje
u autobusu za Stivenage

Jeo sam kavijar sa majonezom i zalivao viskijem,
odijevao sam se na Kings Roadu,
dočekivao jutro U Music Mashinu,
grebao se za hašiš od recepcionera iz Nigerije,
koji je vudu magijom začarao čistačicu sa Trinidada.
Skinuo sam joj sihre tako što sam rekao da ću se
lično pobrinuti za to.
Gledala me kao Spasitelja.

Upoznao sam komandanta zločinačke Ravne Gore,

koji je plakao
a suze ko kurčeve glave,
kada je kurir došao i rekao:
„Komandante stigli feferoni iz Domaje“.

Imao sam dvadeset dvije godine,
osamdeset pet kila mišića,
muda do koljena
i para da ih ne možeš potrošiti.

Portreti sarajevskog SPOON RIVERA

Tula je smislio
najbolji tretman
za skidanje heroinaca.

Recept je jednostavan:
staviš lisice pacijentu na ruke
i vežeš ga za radijator.
Daš mu kilo rolata
iz „Tip Topa“
po normativu,
pa kad išće vode
daš mu litru tople agde.

Ovaj tretman treba ponavljati heftu dana i obično
daje rezultata,
kad mu fino zaprijetiš i kažeš,
da ako se ponovo bude štemo,
ide mu dupla doza rolata i agde.
AFERIM

Rekli su mi da je to zemlja kafe i fudbala.
Nisu mi rekli da je tamo već 120 godina riječ Mir
Svetinja.
Nisu mi rekli da tamo bijeli, crni, Indiosi, Portugalci,
Kinezi, Italijani
žive zajedno.

Rekli su mi da je to zemlja sa najviše zaraženih od Aidsa.
Vidio sam mnogo lijepih djevojaka i pokoju kabastu.
Rekli su mi da te tamo raspore pa ti prodaju organe.
Za deset dana je bila jedna pucnjava u autobusu u gradu
od trideset miliona ljudi.

Rekli su nam da je Sao Paolo veoma opasan grad.
Šetali smo bezbrižno cijele noći.
Rekli su nam da je to grad sa puno sirotinje.
Nešto od toga je istina.
Vidjeli smo mnogo haciendi i puno onih kojima je sve
taman.

Kada bi Južna Amerika mogla da se predstavi jednom
crticom

ona bi se zvala Sergiov osmjeh,
Lenorina i Markova srdačnost,
zabave po vrtovima,
glazba u kojoj nema ništa agresivno.

Bio sam u džungli,
Tarzana nisam sreo
ali sam vidio da ne vole Jane i Gringose.
Nisu me pojele Pirane,
možda ne vole Bosance.
Nije me progutala Anakonda,
valjda joj velika ova moja bosanska blentara.

Obišao sam biblioteke i galerije,
pamtim samo ljubazne osmjehe.

Antonio me vozio po cijelom gradu
i rekao da se ne bojim,
jer je on najjači momak u Sao Paoulou.
To je potvrđivala tetovirana nožekanja na njegovoj
podlaktici.

Olu, Arecea, Joe Ben, Michael i ja smo obišli sve muzeje
lokanja.
Dvije Pepeljuge su me vodile u najveću Samba diskoteku
na svijetu.

Na kraju mi je ona crna tražila 300 riala da se budem
hot – dog umotan u sendvič od njihovih oznojenih
tijela.

Nabio sam ih nogom u dupe

iako sam znao da operativci CIA –e
u susjednoj sobi vrše audio i video nadzor nad mojom
sobom.

Sonia me željela zauvijek i molila da ostanem kod nje,
Silvia je flertovala sa mnom,
rumunjski peder me počeo dirati po leđima.
UMALO MU RUKU NISAM SLOMIO.

Barbara me prekorno pogledala kad su joj rekli da sam iz
Sarajeva.

Njen pas me obožavao.

Majkl mi je rekao
da joj je najbolja prijateljica
Jelisaveta Karađorđević.

Pa ko je ne bi pokarao.

Bili smo na ručku kod njenog muža.

Ona muž i Jack žive na imanju sa jednom Arom
i dvije stotine specijalaca naoružanih do zuba.

Rekli su nam da je kolekcionar umjetnina
a pred kraj zabave smo čuli da je najveći diler kokaina na
dunjaluku

Argentinska ambasadorica me pasla očima,
dok se nije sjetila da je tu radi biznisa,
pa se udaljila u pratnji Antonija Zayae.

Henrik i ja smo se slikali
ispod originala Andya Worhola

Carmen me zvala kod svojih u Rio.

Sebastian mi je rekao da tamo pada kiša.
Rekao sam da neću da mi Rio ostane u ružnoj uspomeni.

Michael Gallasso i ja smo popili sve zalihe viskija i
caipirinje
u jednom kvartu od pet miliona ljudi
U samba diskoteci popio sam bruku koktela i piva
za četiri stotine dolara.
Stajao sam pred Magriteovim platnom „Imperija
svjetlosti“
kao hipnotisan,
gledao originale Van Goga
i plivao u bazenu sa Romeovim sinom.
Tu fotku Michael Favre je nazvao „Bimbo – kraljica
Afrike“

Na imanju De Barosovih sam shvatio
da gazde i sluge treba da ručaju zajedno
i da se tako gradi obitelj klasno jednakih.

Na Marcovom imanju sam pohvalio muziku sa razglasa
i za manje od minute dobio na poklon CD Gilbertoa Gilla.
Adelina me upozorila da je modni kreator ljut što je Carlo
stalno sa mnom.

Nisam znao da su pederi.
Pitali su me šta mislim o toj pojavi.
Rekao sam: „Da sam Noe ili Nuh vi ne biste na moju
barku“.

Izgubio sam milion u nekoj valuti,
jer me Carlo poslije toga više nije muntao
da postavi moju operu u Milanu.

Sergio, predsjednik države, ministar kulture
i najbogatiji čovjek Brazila
su mi ponudili kuću, stan, posao i brazilsku putovnicu
i pitali me kako je u Bosni,
imam li problema.
Rekao sam im da se vraćam kući
i da me Bog obdario time
da mogu rješavati probleme.

MILENIUM U KUĆI američke ambasadorke u UN- u

Stigao sam avionom Oscea.
Moja draga mi je rekla da idem spavati
i da će me probuditi kad bude trebalo.

Skoknuli smo do Adeline i Egona na boršč i šampanjac.

Stigao je i Gallasso.
Spremili su mi kostim za 2000- tu.
Egon će biti Lorens od Arabije,
Adelina Indira Gandi,
Katja Virđinija Vulf,
a ja beduin.

Rekao sam im da ostanu pri svojim ulogama
a da ću ja biti Šerlok Holms.

Otišli smo do Rudija na boršč i šampanjac.
Posudio sam jednu od njegovih 900 lula.
Nikoli sam ukradio kesu trave.

Sjeli smo u džip i krenuli u planine.
Vendy nas je dočekala
sa 500 boca Dom Perignona i pitom od oraha.

Popio sam pet boca Perignona berba 1957 kad sam se
rodio,

pojeo sam dvije tepsije hrskave pite od oraha,
popušio pola kile marihuane na lulu, na čistaka.

Razgovarao sam sa kostimiranim gostima.
Pitali su me: „Gdje vam je Votson gospodine Šerlok

Holms“
Odgovorio sam: „HIZ SNIFIN URAND“

Točno u ponoć je bilo tačno u ponoć.
Nastupio je novi milenijum
a smak svijeta još nije došao.
Ili pogrešno računaju vrijeme ili svete knjige lažu.

Djeca su se igrala na snijegu.
Seoska idila je podsjećala na naivno slikarstvo Zagorja.
Neki su bili razočarani što su još uvijek živi
Veliki bum se nije desio a meni je tutnjalo u glavi.

Šefica parade je rekla da je krajnje vrijeme da krenemo.
Oni što su bili sretni što su preživjeli Apokalipsu su se
ozareni rastajali sa nama i poželjeli da se uskoro ponovo
vidimo.

Sjeli smo u ugrijano auto.
Adelina je stondirana vijugala kroz smetove.
Neki ludak nas je pokušao preteći.
Svaki put kad bi nam se približio
ispovraćao sam se na njegovu šoferšajbu.
Frajer nije mogao da vjeruje da je upao u crtani film.
Katja je bila ljuta na mene jer sam povratio 25 tisuća eura
i što sam je izblamirao pred najutjecajnijim ljudima
planete.

Dva dana sam bio mamuran.
Boljeli su me prsti i na rukama i na nogama
i tada sam shvatio da je to kraj naše petogodišnje veze.

Vratio sam se u Sarajevo
svjestan da sam izgubio ženu koja me voljela,
sa spoznajom da će me uskoro deložirati,
jer se zlikovci mogu neometano vraćati u naš grad.

Tada sam se sjetio Sergioa,
tada sam se sjetio Marcovih ključeva njegove vile i riječi:
„Tvoja je prijatelju“.
Tada sam se sjetio Lenorinog osmjeha i ključeva u ruci:
„Ova hacienda je tvoja, naša majka bi bila jako sretna ako
ostaneš da živiš sa nama“.

Tada sam se sjetio da će i narednih dvije tisuće godina
ljudi čekati na smak svijeta
a da ću ja i dalje ostati u Sarajevu i jurišati na vjetrenjače.

Istanbul

Jasna je imala izložbu ponjava u sklopu
istanbulskog Bijenala suvremene umjetnosti.

Sjeli smo u voz za Njemačku i iskočili na vrijeme.
Spavali smo kod Mileta i Tanje u Beogradu.
Sutra smo sjeli u pravi vlak za Orijent.

Tutnjali smo kroz Bugarsku i carski jeli za fitalj dolara.
Virnuli smo što se dešava u Sofiji.
Ličila je na soc - realizam i sarajevsku robnu kuću.

Prošetali smo Plovdivom.
Taj grad je krio ljepotu ranijih vremena.

Večerali smo u Svilen Gradu,
svilenom gajtanu onih nana i djevojčica koje smo vidjeli
te noći
u konclogoru Bugarska

Jeli smo u staničnoj prčvarnici.
Pijani firauni i njihove drolje su nam dobacivali cijelo
vrijeme.
Balkanski krkanluk je bio šokiran našim pariškim
izgledom.

Ustao sam i kulturno im jebao mater Bugarsku.

Jasna se malo prepala.

Rekao sam joj da siđe niz basamake,

dok ja završim sa njih dvadesetak.

Isukali su noževe i uzeli pivske boce u ruke.

Bio sam spreman položiti život za sebe i svoju djevojku.

Naglo sam zatvorio vrata i spustio se niz stepenik.

Vrh automata specijalca u punoj ratnoj spremi

dotakao mi je vrh nosa.

Nabacio sam osmjeh nevinog djeteta i digao ruke u zrak.

Na stanici su bili upaljeni reflektori, postavljeni ježeви od
žice.

Specijalci su bili naoružani do zuba i bilo je dosta

bijesnih kerova.

Žene i djeca su stajale sa plavim platnenim torbama

u koje su strpali prethodni život.

Uskoro će ih poštanski vagon odvesti u pradomovinu.

Jedan drot je držeći automat uperen u glavu djevojčice

upitao:

„A gdje ćeš ti malena“

Dijete odgovori:

„Kod dede u Tursku“.

Drot humano odgovori:

„Nigdje vam neće biti bolje nego u Bugarskoj“.

Voz je uskoro stigao.

Jasna i ja smo dolazak u Kapikule proslavili toplom

Cocacolum.

Na stanici u Istanbulu su nas dočekali Zeliha i Ridvan.

Kao da smo se vratili kući nakon dugo godina.

Pitali su nas jesmo li šta ružno vidjeli uz put.

Odgovorismo da smo upravo izašli iz Aušvica.

Ujutro smo italijanskom i engleskom ambasadoru

uz doručak ispričali šta smo vidjeli u Bugarskoj.

Molili su nas da to kažemo javno na konferenciji za štampu.

Na konferenciji za tisak smo potvrdili našu noćnu moru.

Istanbul nas je dočekaо sa mušulama i limunom,

svježim voćem i povrcem,

toplīm ljudima i beskrajnim gostoprimstvom.

Na koncertu u svetoj Irini iz četvrtog stoljeća

saznali smo da je jednoj sopranistici

ptičica skrivena u vrhu ruševine

pjevala tercu.

Istanbul nas je dočekaо sa tahan halvom,

baklavama,

vinom i mirođijama.

Na krsterenju Bosforom

Bedri se pojavio u jagnječem gunju.

Ako je htio da odudara od leptir mašni

uspio je.

Pozvao nas je u njegov jazz club.

Svirao je turski punk band.

Ja sam popio sve koktele sa cjenovnika.

Zeliha mi je sabajle rekla da je on super

ali da policija misli kako je on najveći diler heroína u Aziji.

Rekao sam joj da mi on ne djeluje tako.

Posjetili smo Nermu i njenog tatu u Santral hotelu.
U predvorju su trgovci vune dogovarali posao.
Prisustvovali smo nečemu što je dio prohujalih vremena.

Ridwan me vodio u Jildizovu palaču.
Sjedio sam na minderu i gledao kako se ljube Europa i
Azija.
Cetinkaja me ponudio njegovim hašišom u Topkapi
muzeju.
Marija Novosađanka je bila trudna i podsjećala na
Gospu.
Jasna je blistala iako bi više trebala biti zadovoljna
svojim radovima nego uspjehom koji postiže
zahvaljujući
njihovoj ženskoj semiotičnosti.

U Kapali čarši sam urlao na klinca da mi objasni
gdje je Kapali Čarši.
Klinac je samo odgovarao:
„Kapali kapali“.
Jasna me smirila i rekla kako se upravo nalazimo u
Kapali čarši
ali da je malo prije Kapali to jest zatvorena.

U vrtu Dolmabašče smo
Evgenija, Nerma, Jasna i ja zapjevali
„U Stanbolu na Bosforu bolan paša leži“.
Dobili smo aplauz vrijedan sjećanja.

Na Taksim smu špacirali po buticima
kakvih nema u Londonu,
budili smo se goli u penthausu hotela sa milion
zvjezdica.
Ezan je trajao po pola sata i slijevao se od džamije do
džamije.

Bog je bio veoma prisutan i nenasilan.

Sreo sam jednu djevojčicu i pozvao je na Jasinu
izložbu.

Izgledala je urednija od ijedne eurolplanke
i izvrsno govorila francuski i engleski jezik.

Pierre Godiber, savjetnik za umjetnost francuskog
predsjednika
mi je objašnjavao kako ga ministarstvo inostranih
pegla da napravi osvrt na nastup Daniela Burena u
sklopu Bijenala.

Pismeno im je odgovorio
kako će njegov kritički osvrt naći u narednom,
trinaestom broju časopisa za umjetnost Artisan
ali da redakcija zadržava pravo da trinaesti broj
nikada ne objavi radi sujeverja.

Jasnina izložba je privukla veliki broj posjetilaca.
Mnogo poznatih profesora se skupilo i pitalo
kako to jedna žena traga za izgubljenim značenjem
u semiotičkom šarenilu bosanskih ponjava.

Nakon otvaranja poželjeli smo malo biti sami
i švrljati mahalama.

Cijelu noć smo bili zagrljeni.

Ujutro smo skoknuli na azijsku stranu.
Popodne su nas Ridwan i Zeliha otpratili na vlak.

U vozu smo shvatili da smo otrovani.

Kondukter nam je ponudio neke lijekove protiv
tropskih bolesti.

Na Bugarskoj granici nas je čekao helikopter i puno
policijskih auta.

Carinik je prišao prozoru našeg kupea i rekao:

„Ovdje imate dvoje oboljelih od kolere.

Idu sa nama na VMA U Sofiju“.

Kondukter im je objasnio da mi idemo na liječenje u
Jugoslaviju.

Tad mi je postalo jasno,
da ako su Bugari već protjerali
pet stotina hiljada muslimana,
što im fali da ubiju dvoje svjedoka.

U Dimitrovgradu ista scena, ali ovaj put nas je čekao
helikopter JNA.

Dali smo časnu pionirsku da ćemo u Beogradu otići na
VMA
ali da ostajemo u vozu.

Tad sam se sjetio da su Jasna i Nerma pred mnogo
diplomata govorili o Miloševićevom dolazećem zlu.

Dogovorili smo se da idemo direkt u Sarajevo.
Tamo nas bar neće ubiti.

U Beogradu nas je dočekalo desetak hala u
kožnim mantilima.

Jednog sam opalio glavom
i vidio kako leti
pod točkove voza u dolasku.

Ostali su me napali.

Jasnu sam ubacio u neki lokalni voz.

Jedno petoricu sam žestoko namlatio.

Nisu se više micali.

Proletjeli smo kroz stanicu i uskočili u voz za Sarajevo.

Svratili smo do mog tate ujutro.

Tata je rekao da to nije kolera
i da nas dva dana traži sva jugoslavenska policija.

Otišli smo kod prof. Arnautovića.

On nam je rekao da je sve u životu o o infekcijama i
zaraznim bolestima naučio kod mog tate u Libanu još
pedesetih.

Poslao nas je kod teta Felikse u mikrobiološki Baš
Čaršija.

Utvdili su da smo zaraženi sa dvije opasne bakterije.
Tata nam je napravio karantin.

Deset dana smo u sobi prdili, smrdili, umirali
ali smo i dalje bili zajedno.

Shvatili smo da je biti umjetnik nekada uzbudljivije
nego biti James Bond.

Moj sin je odlučio biti PORNO REŽISER

Dragi sine,
kada pođeš na snimanje
ponesi stativ,
jer se snimajući tu dokumentarnu stvarnost
ruke tresu.
Nemoj se iznenaditi da se i majstoru svjetla ruke
tresu
ali u pantalonama.

Pornići su uzbudljiviji od akcionih filmova
iako tu kostimograf rijetko ima posla.

Pušenje, lizanje, penetriranje,
osnovni su elementi porno sintakse.

Špricen, špricen
je elegantni dijalog
koji ne zamara recipijenta

Uh ah oh ih jea,
grickanje, gutanje, guženje,
spermatozoidi po licima,
analne banalnosti.

Izvrсни snimatelji,
glumice koje ne moraju znati tekst,
glumci kojima ne trebaju kaskaderi u teškim
scenama,

scenariji kraći od sinopsisa.

Pornografija smrti,
pornografija ekstatičnosti
eklekticism znoja i sperme.

Autobus za Geneve Plage

Bus se gegao, truckao, puckao.
Njene silikonke su se propinjale.
Isus se njihao među njenim fonima.

Bus je prduckao, kašljucao, fercerao.
Iz njene glave treštao je turbo.
Znoj joj se slijevao Isusu niz hrbat.

Bus je podrhtavao, plesao, budalesao.
Primjetio sam izbočinu na mojim lanenim
pantalonama.
Isus se meškoltio među dvije dinje mesopotamske.

Bus je poskakivao, uzvikivao, podrigivao.
Moj ljubavni mišić se odao ritmičkom fitnessu niz
butinu.
Isus se žalio Jahveu: „Što me nisi prikovao za njene
bradavice????“

Bus se ljuljuškao, valjuškao, baruškao.
Uskoro će stanica, hladan tuš i topao bazen,
Rudi, klinci, piletina i Margaux fina berba.

APRILSKA 1982

Na aerodromu je bilo veselo.
Zoka, Bole, Fazla, Nogo, Sudo.
Sretan nam Dan Oslobođenja,
Muamedov rođendan, šesti april.

Došla je prava Raja.
Bodo me dopratio kući te noći.
Pozdravio sam se sa nekoliko bivših djevojaka.
Par dana ranije skršio sam gitaru u paramparčad.

Sletili smo u Skopje.
Otišli smo kod brice.
U mahali smo halisali cijeli dan.
Predveče smo se rastali.
Svak na svoju stranu.
Ja u Surdulicu.
Sreća da mi je Tomo Zdravković rekao da je to fino
mjesto.
Za teferiča se ubilo i za Legije stranaca.

Nakon par nokauta dripci su skontali
da nije dovoljno biti samo kabadahija,
treba se i znat pomarisat.
Na kraju, jedan sam od rijetkih sa sarajevskog
asfalta.

Prvih petnaest dana sam preživio zahvaljujući Mehi
Duhu,
duši Sarajeva,

Jozi i Vladi sa Golog Otoka.

Pitali su me šta sam po nacionalnosti.

Rekao sam Jugoslaven.

Kaplar je rekao da to nema.

Ako nema, onda ovo nije JNA

i ja ću se popišat na uniformu.

Kaplar je bio prisiljen zvati bezbednjaka.

Ja sam mu rekao da sam Sarajlija i da mi se napuše
kurca

dok ja ne upišam da sam Jugoslaven.

Kad sam prebio desetara Blagi mi je dao heftu
nagradnog.

Otišao sam na Čaršiju i pojebao pola Sarajeva.

Nisam znao da si me tako poželjela.

Vratio sam se i otišao na teren.

Sedamdeset borbenih uzbuna.

Varšavci skupili šezdeset hiljada vojnika
i rokaj u planinu ispred nas.

Stanišić reče da je ratno stanje.

Klinci su plakali.

Mi stari vukovi smo se hinjski smijali.

Ujutro četrdeset uveče strogi minus.

Petnaestog lipnja snijeg zaval

a mi u ljetnim uniformama.

Sjebali smo se do zadnjeg.

Niška bolnica je mirisala na medicinu,

na bijeli mantil,

na Titov sanitet.

Jedan Solunac je umirao jer mu se mozak zapaleo.

Mislim da sam tad odlučio

da ću u prekomandu

u nišku regimentu.

Bolje mi je sa Generalima o Šekspiru ćumurat,
nego cepat mrtvu stražu u depandansu Albanije

Sreća pa mi je familija bila šef Interne.

Rekli su:

„Preživećeš, samo dece neš' moć imat“.

Naisus je zadržao nešto od stare slave.

Kibli i ja smo živjeli ko grofovi.

Milence mi je bio u posjeti

Nalili smo se votke Takovo.

Pao sam na vugla preko ograde u Šivari.

Jedan dan uđe pukovnik Cekić

i traži sedamdeset tenkova da poravna Kosovo.

Dobri general Lebarić ga mršnu,

okrenu se meni i reče:

„Ivice sine, kako ćemo mi nagrabusiti kad ovi dođu
na vlast“.

Bila mi Hanka i Halid,

Zeke i raja,

Boro sa ženom i bandom,
Zana i Radovan,
Atomci.

Upoznao sam Draganu.
Imala je sve Zapine albume,
pravila je divne kolače.
Svaku noć smo bili kod Ljube i Mande.

Rade Beg me zvao amidžiću.
Onda je došao bivši kiler specijalac,
optužio me da želim uvesti samoupravljanje u JNA
i tražio dva mjeseca zatvora za mene.
General ga je poslao na stručno usavršavanje
a meni naredio da ostatak služenja vojnog roka
provodim kod djevojke.

Zadnju noć sam se napio ko deva.
Uzeo sam svoje bijelo odijelo,
sjeo na Eagla,
stavio slušalice.
Svirao je Rod Stewart.

Osamdeset pete Godine prošlog stoljeća

Olimpijada je tek prošla.
Ja sam nosio kišobran
i kad sunce sija i kada kiša pada.

Kod Paše smo završavali Amilin album.
Paša, Ipe, Damir, Amila i ja smo jedne noći
pjani u „Patkicama“ slušali „Jesen sedamdeset i
neke“ bar 500 puta.

Po narudžbi sam radio i za narodnjake.
Upoznao sam svijet prigradskih birtija,
legla onih koji su zajahali
konja Apokalipse početkom devedesetih.

„Estrada“ je bila šatro dekadentna.
Crnogorski mafiozi su prodirali u Sarajevo.
Salijetale su me sisate provincijalke kako bi ušle u
DŽETSET.

Italo Calvino je napisao Američka predavanja,
kako bi studentima približio dvadeset prvo stoljeće.
Ja sam lutao od avantgarde do papanluka.

Te godine sam se intenzivno bavio stilističkim
istraživanjima.

Hiljade sati sam proveo sa Bodom i Fadilom
u starom muzičkom studiju u Daniela Ozme.

Osam + Šest

Hari i ja smo snimili u vikendici kod Bičačkića
prvi erotski video.
Ni Sa3 nije imala hrabrosti da podrži projekat.

Preselili smo na Ciglane.
Ja sam već tada govorio da sam sa Gorice.
Za Božić je Stari pričao Kemi, Hami i meni o
Mesopotamiji.

Svaki osnovac će reći da je to četrnaest.
Svaka tinejdžerka će reći da je to dobra
kombinacija.
Svako dijete će reći da se nešto zbraja.

U tom moru sabiranja i oduzimanja
najljepša je matematika
u kojoj nema srkleta.

Dvije jabuke + dvije kruške = Voće.
Dvije mrkve + dvije banane = Povrće.

Svaki dobar čovjek je reći
da kalkulator nije zamijenio
MATEMATIKU,
0 i 1 su dovoljni.

Svaki logičar će reći da su
logika jagnjeta i logika vuka
logika Aske i Vuka

1987

Nakon dana samoće upoznao sam djevojku
sa kojom sam proveo dobar dio života.
To je bila Estetika.

Bili smo na Visu.
Večere kod None su bile
stimulativne za lomljenje kreveta.

Viška pogača nas je čekala
nakon krađe smokava u bašci pored plaže.
Njihova slatkoća i prsti slani od mora su se utrkiivali na
nepcima.

Ručali smo sa dobrim momkom iz Borbe.
Upoznao na je sa nadolazećim Miloševićevim užasima.
Sutra smo otišli u Titovu pećinu i osnovali pokret Otpora.

Ronjenje u Srebrenoj uvali me učinilo otpornim
na naciste, komunjare, fašone.
Na svijetu sam najviše sisao mamine sisone.

Dvadeset sedam mjeseci sam sisao,
nikada vesla,
već majčino mlijeko.
Da sam ja neko,
volio bih večeras u Coloseumu
pogledati dobar band mostarski,
volio bih upoznati djevojku mog života

i napisati joj sonet fonetski sličan
sarajevskom jeziku
koji će joj dati i tišinu elegije i krila avanturističkog
romana.

Rekli su da si epski opširan
a prošaran lirskim ekstazama
i pun dramskih elemenata

Kažu da u tebi ima i puno toga filozofskog
ali nigdje kao u psihološkom romanu devetnaestog
stoljeća.
Kakva li će književnost biti naredno desetljeće?

Pretpostavlja se da će roman preživjeti
a mitovi i epovi biti demistificirani
i država odumrijeti.

Hoće li prava riječ preživjeti?
Da li će prava vjera preživjeti?
Kako ćemo sutra glasati?

Za džellate ne!
Za zlato DA!
Za srebro DA!

Za Nju i Njega
i za plod ljubavi!
Roman o djetetu!

Roman o ljubavi
i vječnom braku!

Roman o Sreći!

Pripovijest o tankoćutnosti,
novela o epskim romantizmima,
melodrama papirnatih maramica.

Detektivski kurs za forenzičare književnosti,
probna vožnja prototipom arhetipa,
romaneskna enigmatičnost.

Dječja IGRAČKA

U Zemlji Kadakiji
igračke su bile sastavni dio kulturnog života.
Kada bi se uprljale u kadama bi ih prale brižne majke.

Kako niko nije imao smisao za humor,
Impretor Higienikus je pokazao veliki smisao
za disciplinikus.

Kada se kaže da je nešto šega,
to je kao stajati u stroju
ili pred strojnicama.

U zemlji Kadakiji, šampon je bio holivudski film
iz dvadesetog stoljeća prošlog milenija,
kada je moj drug fasovao malarija u Kenija.

Kada si zadnji put pravila snješka u pijesku Ive Đime,
kada si prvi put vidjela kako dijete rastavlja budilnik,
kako bi shvatilo što je to vrijeme.

Kada si se posljednji put abdestirala
od stresa koji nas od djetinjstva
trese kao zvečku
kao ona igra žmire

Dizney je bio zaleđen,
pa nestalo struje u Kadakiji,
Dizney je bio odleđen

U zemlji Kadakiji,
mašta slijeće i uzlijeće
u vrtu Himberikusa,
Rahatlukosa,
Glavnog Bosa,
kadakijskog turizmosa

Zemlja Kadakija je čudo dvadeset prvog stoljeća po
Kristu,
zemlja Kadakija je very mašala po Muhamedu,
zemlja Kadakija je Šalom po Mojsiju.

Roš Hašana se slavila u Kadakiji
i svaki dan je bio Bajram
a o Isusovim mudžizama da i ne govorim.

Svako dijete bi odmah dobilo sve da ne vrišti bez
potrebe,
dječje igračke su voljele djecu,
a djeca su voljela metafizička iskustva,
poeziju,
prozu,
dramu,
i onaj šapat zvijezda iznad
kada punih mlijeka,
koje piju pospane kamile.

UČITELJICA BIMBA JE ZADALA ZADATAK: „SREDNJEVJEKOVNI BANKOMAT SPERME“

SREDNJEVJEKOVNI BANKOMAT SPERME
SAM PRVI PUT VIDJELA KOD KOMŠINICE NERME
KAD SAM OTIŠLA DA ZAJMIM MALO GERME

IZGLEDAO JE KAO STARI RUSKI SAMOVAR
IZGLEDAO JE KAO ONA STVAR
IŠARAN IKONAMA KO' DA GA JE NARUČIO SAM
CAR

NERMA MI REČE
DA SU CAREVI VITEZOVI
DRKALI UNUTRA
KAKO BI DAMAMA KNEZOVI
OBEZBJEDILI BEZGREŠNO ZAČEČE
AKO U BOJU ZAZVEČE

KAKAV PARADOKS – VEGETARIJANKA A VOLI ORALNI SEKS

Nina je upravo večerala u vegetarijanskom restoranu
„Karuzzo“

preko puta pijace Markale.

Tikvice i patlidžani su se šikicali na njenim neproma
a i vino je bilo mašala.

Dok je išla prema parkingu primijetila je škrovacina,
koji je baš pored njenog auta čistio opalo lišće.

Pored metle u ruci i ispupčenja ispod šlica
nije imao nekih posebnih obilježja.

Obzirom da je bio sumrak i prazan sokak
Nina sjede za volan, otvori prozor i pozva smetljara
da u visini retrovizora na autu
izvadi svoje ispupčenje i stavi joj ga u usta

Poštena radnička inteligencija učini po naređenju
i nastavi da kobajagi mete oko auta.

Njegova karlica se izvijala prema Nininim usnama
a Ninin vrat se pretvarao u žirafin.

Gutanje, guglanje i sisanje ne potraje dugo.
Nina proguta jedan gutljaj a ostatak radnička klasa
prosu po šoferšajbi i pretvori je u skijašku stazu.
On zakopča šlic a ona stavi sjajilo na usne i upali auto.

U tom času iza čoška izleti mali Zijo
s priborom za čišćenje auta i poče da glumi brisaće na

šoferšajbi.
Naš sretni posisanko se povuče prema kraju sokaka
a Nina izvadi dvije konvertabilne marke i nagradi
brisaća.

Dok je vozila oko Katedrale osmjeh na njenom licu
pokaza
da izreka Thank's Godd it's Friday ima smisla
i da je nadomjestak za napornu sedmicu
večera kod Saše i lagana vožnja doma.

19.12.2009

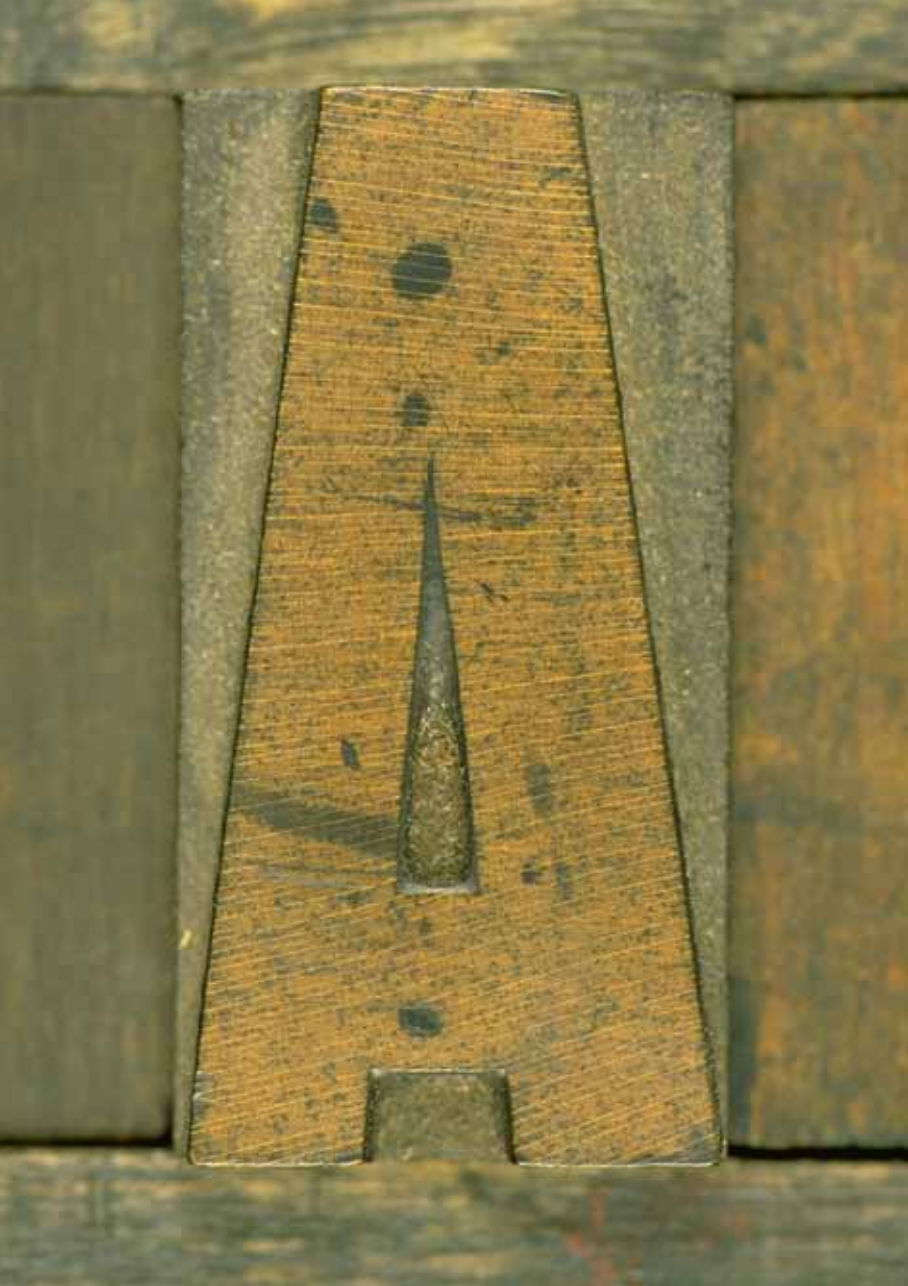
STARI PERVERZNJACI

Stari Hank je ležao bolešljiv i skrhan.
Pomisli kako bi bilo dobro da neko zazvoni na vrata
i da je taj neko trebica
koja saka čune po kućama.

U to neko pozvoni.
Henk otvori i ugleda trebicu koja poče referat:
„Ja sam trebica koja saka čune po stubištima“.
Izvadi mu ga na kućnom pragu i srknu iz njega.

Dok ga je Henk brisao ručnikom iz malog kupatila
trebica izvadi formular i pokaza gdje da potpiše.

Henk švrljnu i maši se za novčanik.
Trebica zahvali i reče da će sve to platiti
NGO STARI PERVERZNJACI

OLOVKA

(Jutarnja pjesmica za Anelu Hakalović)

Olovka je relikvija ljubavi
Ona piše srcem
Olovka ispisuje
fragmente ljubavnog govora

Olovka je cura iz Olova
a penkalima se potpisuju mirovni ugovori

Olovka je u stvari pisaljka
a to je nešto
kao stil.

KAKO FRIGIDNOJ PIČKI OBJASNITI ŠTO JE
ORGAZAM

KAKO GLUHO KRME NAUČITI DA PJEVA

KAKO SLINAV NOS MOŽE MIRISATI SNIJEG

KAKO DLAKAV JEZIK MOŽE LIZATI KREM ZA
MAMINU TORTU

KAKO ĆORAVO OKO MOŽE IĆI U BIOSKOP

KAKO HRAPAVALA RUKA MOŽE DIRATI NJENU
KOŽU

LIRIKA,
EPIKA,
DRAMA

ŠTO JA KAO TANKOĆUTNI LIRIK
NA OVIM EPSKIM PROSTORIMA
MOGU DOPRINIJETI
DA SE DRAMATIČNA ZBIVANJA
MANJE ZBIVAJU

24.04.2010.

KOKTEL SPERME

(visokim predstavnicima)

Ima jedno malo mjesto
al' neću vam reći gdje,
gdje žive srećni Ljudi.

Naime, dogovorili se Ljudi,
da se ne bi ko svađao ko je čiji,
da se ne bi više guzili,
da je rahatnije praviti koktele sperme
i vršiti vještačku oplodnju
nego se gužit.

Tako brate i treba

a vama, svim okupatorima i agresorima
želim sve najgore

23. Travanj 2010

DAROVİ LJUBAVI

(Aneli Hakalović)

MENTA JE ČAJ OD NANE,
KAPICA ZA SPAVANJE JE MOLBA
DA MI MOJA ONIRIČKA LJUBAV
ISTKA RUŽU VJETROVA,
UNINA TORTA
JE ZNAK DA TE VOLIM VIŠE OD
UNE, SANE, DRINE, BOSNE I NERETVE,
KNJIGA JE UKORIČENI SMISAO,
ČEŠALJ JE HIGIJENIČAR RAZBARUŠENIH MISLI,
OLOVKA JE PISALA PO PAPIRUSU
KAO ŠTO ĆU JA VEČERAS
NA NOĆNOM NEBU IZNAD SARAJEVA
ZRAČNIM KISTOM
NAPISATI DA TE VOLIM

23. Travanj 2010.

15 APRIL 2010

Oblik i Misao tvore Smisao
jer ko nije Risao
ni Pisao
nije ni Disao

Dvadeset sedam mjeseci sam Sisao

Majka je bila
Uporište i Tvrđava
Otac je bio po Mezopotamiji
a meni je Neretva bila Dadilja

Danas je 15 April 2010
Dan Armije BiH
koju smo gradili s ljubavlju.

ESTETIČKA TEORIJA

MOJA ESTETIČKA, ETIČKA
I LOGIČKA TEORIJA GLASI:

„ŽENE SREBRENICE“

SU TOLIKO RUŽNE

DA NIJEDNU

NE BIH JEBAO

A KAMOLI SILOVAO

U potpisu
Maršal estetike:
Ivica Pinjuh „Bimbo“

ALA JE VELIK

Kad su nas iz Srebrenice prebacili u Tuzlu,
nana i ja smo rekle da imamo
amidžu u Sarajevu.

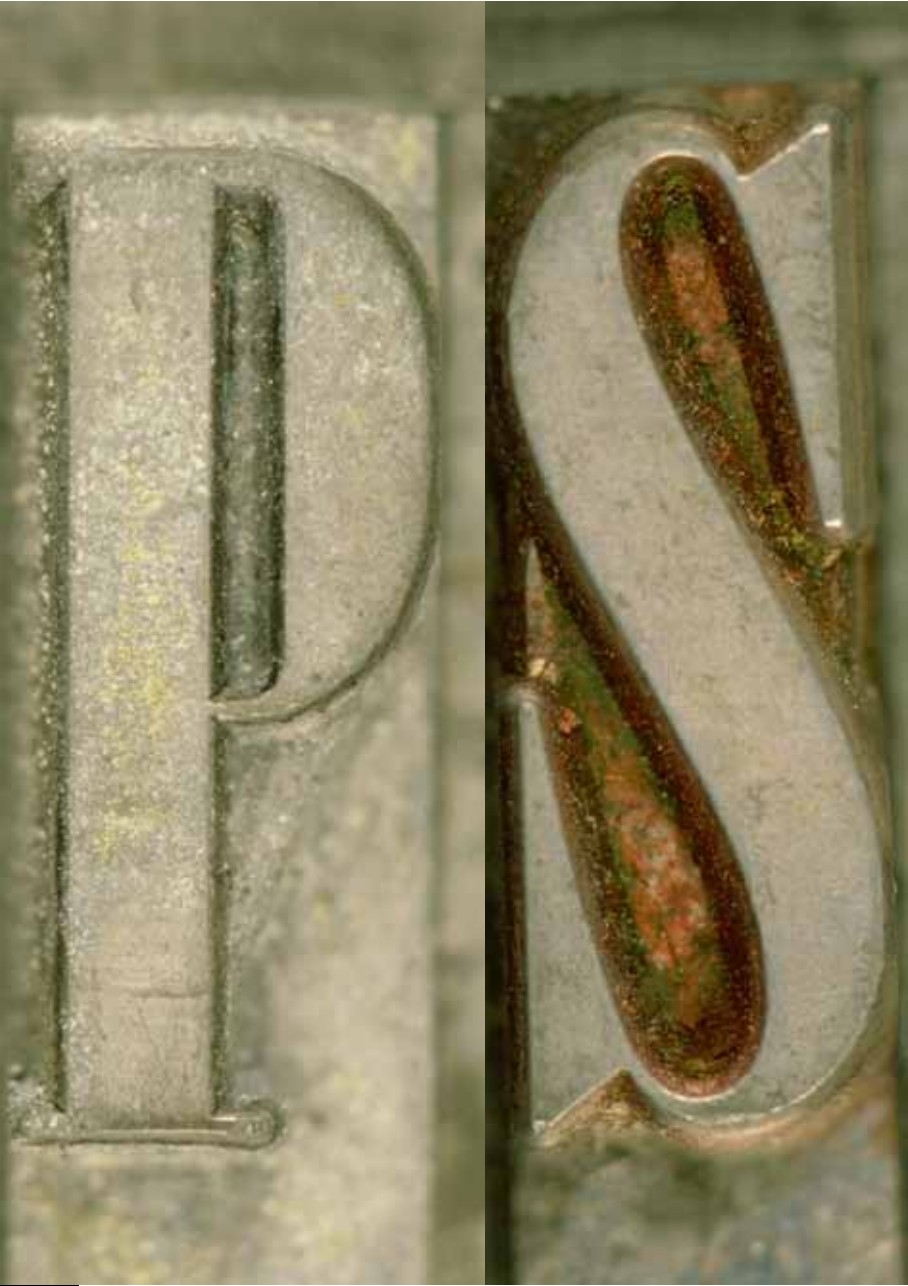
Kad smo došle,
rekli su nam da je i on odtabutan,
pa sam se zaposlila na pijaci Ciglane.

Moj Gazda je po cijel' dan vrtio tespiha,
vozio Mercedesu, petkom išo u džamiju
a subotom u pičke.

Šverale su se cigare,
žuto, bijelo, a Moldavke i Ukrajinke
su ga primale u krajnike.

Jedne subote me zamolio
da ostanem duže u radnji
da mi nešto pokaže

Isuka ga iz pantola,
iznenadi me i samo rekoh:
„Ala je velik“.

POSTSCRIPTUM

De gustibus
Degutantno est
Dance macabre
Gost je čest
Hellcome u Sarajevo
Na bijede fest
ALL THE BEST
ALL THE BEST
GALANTAN GEST
ŠTO JEST
JEST
SVE OSTALO JE REST
OVDE SE SAMO
NA KOLAC MOŽE SJEST
KO POLOŽI SAVJESTI TEST
UPISAĆEMO MU OCJENU ŠEST
ZAR TO NIJE ŽALOSNA VEST

REUMATIČNA PJESMICA

(Za moju ljubav A.H.)

15. SVIBANJ 2010.

UPOZNAO SAM TE NA HALAL OTPADU

BILA SI ČISTA KAO KATARI

MIRISALA SI NA SOMUN SA HRIDA

A ONDA SAM SHVATIO

DA SI LJEPA KAO POREĐENJE

MAJ 2010

Nedeljna pjesmica

(za moju milu ženu A. H.)

Kada te ne budem volio,
to će značiti da je u mom srcu
pragmatika odnijela pobjedu nad razumom,
a emocije izgubile svaku svrhu.

Kada te budem poljubiti
sintaksa će se pretvoriti u mmmmm.....
kao u onoj reklami za kremasti jogurt
sa bimbastim klepama.

TEORIJA METAFORE / METAFORA TEORIJE

(za našu vrijednu Ines Kadić)

Teo se zvao pas Gorana Bregovića
dok je u Jugi dominirala ateistička doktrina.

Rija je dodala d, promijenila spol

i prešla na ciklični islam.

Meta je iza materijalnih fora i iza gora
bila prenesena kao značenje u semantiku.

THE
END